

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2010/13/322

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellante], gericht tegen het besluit van de examencommissie voor de opleiding Geneeskunde, verweerster, om geen extra herkansingen aan te bieden voor nog niet behaalde doctoraalonderdelen.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 16 september 2009 pro forma beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster d.d. 28 augustus 2009. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. De gronden van het beroep zijn op 15 oktober 2009 aangevuld. Dat is binnen de door het College van Beroep gestelde termijn. Daarmee is voldaan aan de voorwaarden om het beroepschrift ontvankelijk te verklaren.

Op 22 oktober 2009 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met de student nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante hiertoe tijdig uitgenodigd. Verweerster en appellante hebben vervolgens twee gesprekken gevoerd, waarvan het laatste plaatsvond op 16 februari 2010. In de laatste bijeenkomst is een schikking voorgesteld. Appellante heeft deze minnelijke schikking op 5 maart 2010 afgewezen.

Verweerster heeft vervolgens op 19 maart 2010 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 1 april 2010.

Appellante is in persoon verschenen. Zij is bijgestaan door mevrouw [naam].

Verweerster werd vertegenwoordigd door [voorzitter examencommissie], [ambtelijk secretaris examencommissie] en [adviseur van verweerster]. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting, gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante heeft op 6 augustus 2009 bij verweerster drie verzoeken ingediend. Twee ervan zijn ingewilligd. Het derde verzoek betrof extra herkansingen voor drie onderdelen uit het eerste doctoraaljaar. Dit verzoek is afgewezen. Het beroepschrift heeft betrekking op deze afwijzing. Appellante is ervan op de hoogte dat één extra herkansing slechts wordt toegestaan als de student alle overige onderdelen heeft behaald. Zij wenst nu in aanmerking te komen voor extra herkansingen (mondeling) voor de resterende onderdelen onder verwijzing naar een brief van de opleiding, d.d. 24 februari 2009, geplaatst op Blackboard, waarin staat vermeld dat bijzondere omstandigheden aanleiding kunnen zijn om doctoraalstudenten een extra herkansing te geven. Zij voert aan dat er sprake is geweest van ernstige persoonlijke omstandigheden, waardoor er voldoende grond is af te wijken van de bepaling in de Regels en Richtlijnen (RR).

Verweerster wijst dit verzoek af, omdat meer dan één onderdeel nog niet is afgerond door appellante. Appellante doet bij haar verzoek een beroep op persoonlijke omstandigheden die haar hebben getroffen. Verweerster twijfelt niet aan de ernst van de persoonlijke omstandigheden, maar merkt op dat deze de studievertraging onvoldoende verklaren. De periode waarin de persoonlijke omstandigheden zich voordeden, komt niet overeen met de periode waarin de door appellante

genoemde tentamens afgelegd konden worden. Verder merkt verweerster op dat appellante studieonderdelen niet heeft afgerond die voor het laatst werden aangeboden, terwijl zij in diezelfde periode van ruim één studiejaar er wel in slaagde bijna 100 studiepunten te behalen.

Desondanks heeft verweerster appellante verschillende schikkingsvoorstellen gedaan. Deze zijn alle afgewezen door appellante.

III. Standpunten van partijen

Appellante zet uiteen dat verweerster een verzoek tot extra herkansingen honoreert als er sprake is van ernstige persoonlijke omstandigheden. Zij zet daartoe uiteen om welke omstandigheden het in haar geval ging en onderbouwt dit met verklaringen van haar hulpverleners. Door de genoemde omstandigheden zag appellante zich genoodzaakt gedurende enige tijd de opleiding te staken. In die periode is de opleiding drastisch gewijzigd door invoering van de bachelor-masterstructuur. Appellante heeft daardoor na haar terugkeer korter tijd gehad dan andere studenten om de opleiding volgens het doctoraalsysteem af te ronden. Een overstap naar de bachelor-masterstructuur was weliswaar mogelijk, maar appellante heeft daarover informatie gekregen die tegenstrijdig was. Op grond van vrijwel unanieme verklaringen van studenten die de overstap naar de bachelor-masterstructuur wel hadden gemaakt, was zij ervan overtuigd dat de overstap tot aanzienlijke vertraging zou leiden. Zij had dus besloten in het doctoraalprogramma verder te willen gaan. Appellante stelt in haar beroepschrift dat zij aan alle verplichtingen van het doctoraalsysteem heeft voldaan met uitzondering van de drie onderdelen waarvoor zij de extra herkansingen heeft aangevraagd, en een practicum. De onderdelen zijn eerder in herkansing aangeboden. Het gaat echter om zware tentamens, waarvan er twee binnen dezelfde week afgelegd moesten worden. Appellante heeft er daarom voor gekozen de onderdelen te herkansen die de meeste studiepunten opleverden.

Daarin is zij geslaagd.

Worden de extra herkansingen niet toegestaan, dan zal appellante pas negen maanden later haar artsexamen kunnen afleggen. De examinatoren die verantwoordelijk zijn voor de (mondelijke) herkansingen en het practicum zijn door appellante benaderd en zij hebben zich bereid verklaard een mondeling tentamen af te nemen, resp. een vervangende opdracht te geven, op voorwaarde dat verweerster instemt met afronding van de opleiding binnen het doctoraalsysteem.

Verweerster bestrijdt in haar verweerschrift van 19 maart 2010 de stellingen van appellante. De verandering van het onderwijsprogramma is voortdurend en nadrukkelijk onder de aandacht van de studenten gebracht. Studenten die om welke reden dan ook te kort tijd leken te hebben om af te studeren in het doctoraalsysteem, kregen de gelegenheid om op gunstige voorwaarden over te stappen naar de bachelor-masterstructuur. Dat is ook appellante aangeraden. Anders dan appellante stelt, staan er inmiddels 11 onderdelen geboekt als niet afgerond. Dit komt doordat behaalde studieonderdelen van zes jaar en ouder hun geldigheid hebben verloren. Verweerster heeft appellante aangeboden zes van de 11 onderdelen opnieuw te toetsen in een 'verzameltoets'. Er zouden dan slechts vijf onderdelen resteren waarvoor appellante een hertentamen moet afleggen. Verweerster geeft te kennen begrip te hebben voor de situatie waarin appellante zich door haar bijzondere omstandigheden bevindt, en is herhaaldelijk bereid gebleken appellante vergaand tegemoet te komen, o.a. door het aanbieden van een verzameltoets. Verweerster is echter ook verantwoordelijk voor het eindniveau van de opleiding. Het inwilligen van de wensen van appellante kan een aantasting van dat niveau betekenen.

IV. Overwegingen van het College

Het College van Beroep voor de Examens stelt vast dat het honoreren van het verzoek van appellante – hoe begrijpelijk ook – tot een reeks van uitzonderingen op bestaande regelgeving leidt. Daarmee is het niveau van de opleiding niet gediend.

Appellante heeft belang bij tijdig afstuderen binnen een haar bekend opleidingsstelsel. Daarvoor zullen echter in dit geval vele regels gebroken moeten worden. De rechtvaardiging daarvoor ontbreekt. De Regels en Richtlijnen staan niet meer dan één extra herkansing toe, als de student aan alle overige verplichtingen heeft voldaan om af te studeren. De brief van 24 februari 2009, waarop appellante zich beroept, geeft studenten geen vrijbrief voor een extra herkansing van alle nog openstaande tentamens.

Er dient voor een extra herkansing in ieder geval sprake te zijn van een bijzondere omstandigheid. Partijen spreken elkaar op dit punt tegen. Appellante beweert dat er een rechtstreeks verband is tussen de verschillende gebeurtenissen en de studievertraging. Verweerster stelt dat dat verband niet blijkt uit de studieresultaten van appellante. Met verweerster is het College van Beroep onvoldoende overtuigd dat de studievertraging uitsluitend en alleen aan de bijzondere omstandigheden heeft gelegen. Verder stelt het College van Beroep vast dat verweerster herhaaldelijk een aanbod heeft gedaan waardoor appellante in redelijke mate tegemoet werd gekomen. Appellante heeft daar geen gebruik van gemaakt.

Het College van Beroep voor de Examens stelt vast dat de beslissing van verweerster om het verzoek van appellante niet te honoreren, maar wel een aangepast programma aan te bieden, niet onredelijk is, mede ook omdat de doctoraalopleiding curriculum '91 geaccrediteerd is tot 31 augustus 2010, waardoor verweerster beperkt is in de mogelijkheden die zij kan aanbieden.

De afweging van de belangen van enerzijds appellante en anderzijds de opleiding heeft geleid tot een evenwichtige beslissing die in voldoende mate rekening houdt met de belangen van beide partijen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 1 april 2010 door prof. dr. L.H. van den Heuvel, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. A.P. Hollander, prof. dr. H.A. Verhoef, mw. A. Opgelder, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

Was getekend,

prof. dr. L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris